

ХТО БУДЕ ВИРІШУВАТИ ПРОБЛЕМИ ПЕДІАТРІЇ?

Маркевич В.Е., д.мед.н., професор, Загородній М.П., к.мед.н., доцент, Рашевська В.А.
Медичний інститут СумДУ, кафедра педіатрії з курсом медичної генетики

Стан здоров'я населення в Україні постійно погіршується. В державі спостерігається дефіцит лікарів (близько 18 тис). Щорічно дефіцит лікарів зростає майже на 2 тисячі. Забезпеченість практикуючими лікарями в Україні зараз складає 26,5 при середньоєвропейському показнику 35,0 на 10 тисяч населення. Не краща ситуація із забезпеченістю лікарями і в Сумській області. Випускники медичного інституту рідко вибирають професію педіатра. Задачею даного дослідження було встановити основні причини низької престижності професії педіатра.

Для цього проведено анонімне анкетування 120 лікарів-педіатрів Сумської міської клінічної лікарні та обласної дитячої клінічної лікарні, а також анкетування 200 мешканців Сум, які мають дітей, що обслуговуються педіатрами та лікарями загальної практики. Серед респодентів майже третина лікарі зі стажем до 10 років, атестовані на кваліфікаційну категорію 64%.

Люблять свою професію 92% лікарів-педіатрів міської лікарні і 100% обласної. В той же час, на питання, якби була можливість піти з педіатрії на інші спеціальності, лікарі відповіли, що педіатрію полишили б 32,4% з міської та 45,7% з обласної дитячої лікарень. Задоволені відношенням населення до себе 35,1% педіатрів міста та 43,6% обласної лікарні. Серед лікарів мають дисциплінарні стягнення від адміністрацій майже 40% з міської та 14% з обласної лікарні, причому, на думку респодентів, об'єктивні стягнення лише в третині випадків у міській та в 1/5 випадків в обласній лікарні. Разом з тим 34,8% лікарів міської та 46,0% обласної дитячої лікарні знають випадки, коли адміністрація лікарні захистила лікаря від необгрунтованих претензій пацієнтів. На питання, чи знають лікарі випадки, коли б лікаря захистили профспілки від необгрунтованих претензій адміністрації, позитивно відповіли менше 20%. Не вдалося виявити ні одного лікаря, якого б задовольняв рівень заробітної платні в міській дитячій лікарні, а в обласній задоволених - 17,4%. В той же час 67,6% лікарів не мають бажання працювати на 1,5 ставки (хоча працюють). Цей показник не має відмінностей між лікарями міського та обласного закладу. У випадку відсутності колег на робочому місці лікарям приходиться за них працювати, причому більше, ніж в 90% за це ніколи не одержували доплати. На питання, чи хотіли б Ви, щоб діти чи онуки стали педіатрами – позитивно відповіли лише 1 педіатр міської та 14 обласної лікарень. Радує той факт, що майже 90% педіатрів задоволені відношенням своїх колег – лікарів до них та їх дітей при звертанні за медичною допомогою.

При анкетуванні жителів Сум встановлено, що не задоволені якістю медичного обслуговування їх дітей менше 20% (практично нема різниці між педіатрами та сімейними лікарями). В Україні не задоволені медичним обслуговуванням більше 80% населення. Кожній п'ятій дитині, що зверталася до сімейного лікаря, пропонувалася госпіталізація, а педіатрами - в 25%. Ніхто з лікарів-педіатрів чи лікарів загальної практики не вимагав додаткової винагороди за свою працю, разом з тим майже 60% респодентів-батьків відповіли, що вони з власної ініціативи пропонували сімейним лікарям солодощі чи гроші. Педіатрам такі пропозиції респодентів поступали менше, ніж в 2% випадків.

Встановлені факти свідчать про загрозливі проблеми в педіатрії. Криза влади підвищує роль управління на місцях в прийнятті заходів по недопущенню значного погіршення якості медичного забезпечення дітей та нагальної необхідності корінної переміни відношення керівників ЛПЗ до лікарів-педіатрів.